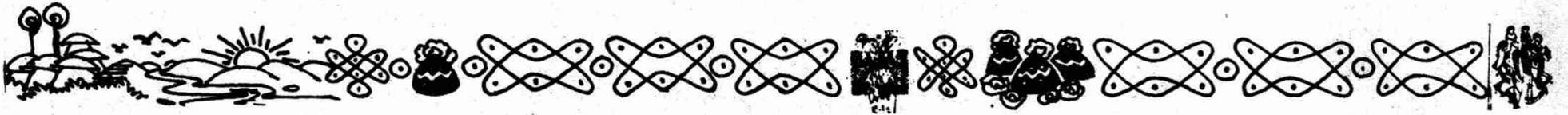

కలియగే పుధమపాదే...

జూబిలీ హిల్స్.
 “ది శ్యాంకీ ఏరియా ఆఫ్ హైదరాబాద్.”
 హైదరాబాద్ నగరంలో, ఆ మాట కొస్తే, ఆంధ్ర రాష్ట్రంలోనే సంవన్ను లందరికీ, కనీసం ఒక ఇల్లన్నా ఉండి తీరే నుందర వృదేశ మది.
 ఉదయం ఆరు గంటల నమయం. డిసెంబరు నెల. ఇంకా చీకటి తెరలు వీడలేదు. అలాంటి నమయంలో, జూబిలీ హిల్స్లో, ఒక ఎత్తైన వృదేశంలో, ఒక అందమైన మహల్ లాంటి భవనంలో “హేం గోవర్ పెగ్” గుటక వేస్తున్నాడు లాయర్ విశ్వనాథ్. “అజారే వరదేశీ...” ‘మధుమతి’లో లత మంగేష్కర్ పాట మృదుమధురంగా వినిపిస్తోంది టేప్లో.
 ఇది మామూలే. ముందు రోజు పీకల దాకా బిగించేయటం, మర్నాడు తెల్లవారు జామున లేచి, “హేంగ్ ఓవర్ పెగ్”తో దినచర్య ప్రారంభించటం లాయర్ విశ్వనాథ్ బలహీనత!
 లాయర్ విశ్వనాథ్ అంటే, ఆషామాషీ లాయర్ కాదు! ఆంధ్ర రాష్ట్రంలో వేళ్ల మీద లెక్కించదగిన మంచి క్రిమినల్ లాయర్స్లో అత నొకడు.

పులిపాక వెంకట రమణ

“అజారే వరదేశీ...” అయిపోయింది. “చౌధవీకా చాండ్ హెలా...” వృద్ధ్యంగా వినిపిస్తోంది.
 అటూ, ఇటూ వచార్లు చేస్తూ స్కాచ్ విస్కీ ఫైల్గా సిప్ చేస్తూ, కిటికీ లోంచి బయటికి చూసి ఉలిక్కిపడ్డాడు.
 భయంతో కాదు! అది అతని నిఘంటువులో లేదు!! ఆశ్చర్యంతో!!!
 తెల్లటి ధోవతీ, ముతక లాల్చీ, కండువా వేసుకున్న ఒక పెద్ద మనిషి, అతి కష్టం మీద, వ్యాయాసతో తన ఇంటికేసి మెట్లెక్కుతూ వస్తున్నాడు. ఆ చిరుచీకట్లో, అంత తెల్లవారు జామున తనింటికి, తన్ను వెతుక్కుంటూ వస్తున్నాడంటే, తప్పకుండా క్లయింట్ అయి ఉంటాడు. ఎందుకోగాని, ఆ ముసలాయన్ని చూస్తే, గుండెలోతుల్లో కలుక్కుమంది విశ్వనాథ్కి. ఇంత తెల్లవారు జామున ఇంత హడావిడిగా తనని వెతుక్కుంటూ వచ్చిన ఆ మనిషి ఎవరై ఉంటారబ్బా అని మరోసారి చూసిన విశ్వనాథ్ మరోసారి ఉలిక్కిపడ్డాడు.
 మాష్టారు!
 గబగబా విస్కీ గ్లాసు వక్కన పెట్టేసి, కళ్లు నులుపుకుని మళ్లీ చూశాడు.
 నందేహంలేదు! మాష్టారే!! పరంధామయ్య మాష్టారు!!! ఎనాటి మాష్టారు! ఇంకా నర్వీనులో

ఉన్నారా? రిటైరైనారా??

విశ్వనాథ్ లోని 'మందు' తన వ్యభావం చూవటం మానేసింది. మళ్ళీ 'హేంగ్ ఓవర్' మొదలైంది.

"నే! మాస్టారు కే కష్టమూ రాకూడదు!!"

తన పిచ్చి కానీ, ఏ కష్టమూ రాకపోతే, మాస్టారు ఎందు కొస్తారు ఇక్కడికి? అందులోనూ ఈ నమయంలో??

విశ్వనాథ్ మొదడులో ఆలోచనలు, కందిరిగల తుట్టెను కదిలిస్తే ఉన్నంత గజిబిజిగా ఉన్నాయ్! అంత చలిలో కూడా నుదుటిన స్వేద బిందువులు పేరుకుంటున్నాయ్! అవును మరి! మాస్టారుంటే తనకి దైవంతో నమానం! ఇతరుల తప్పులను సున్నితంగా, సంస్కారవంతంగా దిద్దే వారాయన!! తన కింకా బాగా గుర్తుంది! తనకసారి తన క్లాస్ మేట్ పెన్ కాజేశాడు! వాడు వెళ్లి వరంధామయ్య మాస్టారితో చెప్తే, ఏం చేశారాయన!

"అందరూ ఒక్క నిమిషం పాటు కళ్లు మూసుకోండ్రా! ఆ పెన్ను తీసిన వాడు మళ్ళీ పెన్ను తీసిన చోట పెట్టేస్తాడు! ఒరేయ్! నా విద్యార్థుల్లో దొంగ లుండరా! ఎవడో తెలిక చేశా డీ వని! కచ్చితంగా మళ్ళీ పెన్ను దొరుకుతుంది చూడండి కావలిస్తే!"

అందరూ కళ్లు మూస్కోగానే, తను పెన్ను తీసినచోట పెట్టేశాడు! మాస్టారు మాటల్లోని మత్తు ఆది! అంతే!! ఆ రోజు నించీ, ఈ రోజు వరకూ ఆ పెన్ను తనే తీసినట్టు ఎవరికీ తెలీదు. ఎంత సున్నితమైన మందలింపు? ఎంత చక్కటి తీర్పు??

"డింగ్, డింగ్, డాంగ్" - బెల్ మోతతో ఈ లోకంలోకి వచ్చాడు విశ్వనాథ్. టీప్ రికార్డర్ ఆవుచేసి, గడియ తీసిన విశ్వనాథ్ నోట్లోంచి "రండి మాస్టారు" అన్న మాటలు అవ్యయత్నంగా వెలువడయ్!

"బాగున్నారా మాస్టారు?!... ఒరేయ్! రెండు కాఫీ వట్టారా!" మాస్టారు వలకరిస్తూనే వని వాడికి పురమాయంచాడు విశ్వనాథ్.

"ఆ ఏడు కొండల వాడి దయ వల్ల బాగానే ఉన్నాను బాబూ! అవునూ... నీకు... నువ్వు... నీకు నే నెలా తెలుసు?"

"నేను మాస్టారు! విశ్వాన్ని... 'మంచినిళ్ల' విశ్వాన్ని!! గుర్తువట్టారా?"

"మంచినిళ్ల విశ్వం!"

రోజూ లంచ్ అవర్ లో మంచినిళ్ల కోసం వంపు దగ్గర పిల్లకాయల్లో గోలగా ఉండేది! తన వల్ల కాదని, విశ్వం రోజూ మంచినిళ్లు తెచ్చిచ్చేవాడు. అప్పట్నుంచి వాడి అందరూ "మంచినిళ్ల విశ్వం" అనే వారు.

ఆ 'మంచినిళ్ల విశ్వం' ఇప్పు డింత పెద్ద లాయర్ అయ్యాడా?! ఇంత పెద్ద బంగళాలో ఉంటున్నాడా??

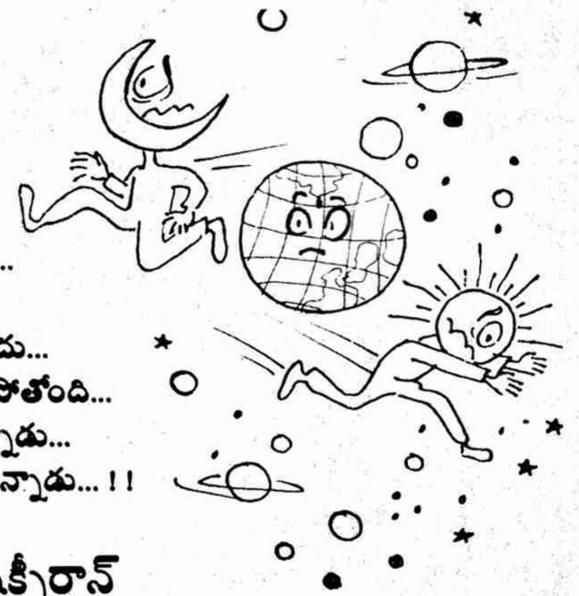
"సార్! కాఫీ."

వని వాడి మాటల్లో ఈ లోకంలోకి వచ్చారు మాస్టారు.

"కాఫీ తీసుకోండి మాస్టారు" త నే కప్పు

'సృష్టి'

మందిరంలో 'పూజారి' సుప్రభాతానికి పూసుకోలేదు...
మసీదులో 'ఇమాము' అజాకు సిద్ధం కాలేదు...
చర్చిలో 'ఫాద' రింకా ప్రసంగానికి సమాయతం కాలేదు...
'హాలాల' పేరుతో కసాయి వీధిలో 'ఘోరం' జరిగిపోతోంది...
చంద్రుడు భయకంపితుడై త్వరత్వరగా పారిపోతున్నాడు...
భాస్కరుడు భువి పైకి రావడానికి సంశయిస్తూనే ఉన్నాడు...!!

షేక్సపియర్

తీసుకుని మాస్టారికి మరే కప్పు అందిస్తూ అన్నాడు విశ్వనాథ్. "ఇంత పొద్దున్నే వచ్చారేం మాస్టారు?"
"నువ్వు ఎనిమిది దాటితే ఉండవనీ, రాత్రి పూట అనలు పట్టుకోవటం కష్టమనీ చెప్పారు బాబూ... అందుకని..." మెట్లెక్కి వచ్చిన అలనట మాస్టార్ ఇంకా తగ్గలేదు.

"నాకు బెయిల్ కావాలి విశ్వం!" వణుకుతున్న గొంతుతో మాస్టారి నోటి వెంట వచ్చిన మాటలకి, విశ్వనాథ్ ఖంగుతిన్నాడు. మాస్టారి వంక చూశాడు. ఆ మొహంలో ఆనాటి అమాయకత్వం, నిజాయితీ ఇంకా అలాగే ఉన్నై. ఇన్నేళ్ల తన ప్రాక్టీస్ లో వచ్చి హంతకులకి, రోడీలకి - ఇంకా మాట్లాడితే, రేపిస్టులకి బెయిల్ తీసి ఇచ్చాడు తను. కానీ, మాస్టారి లాంటి వాళ్లు బెయిల్ కోసం రావటం, ఇదే మొదటిసారి!

వరంధామయ్య మాస్టారికి బెయిల్!!!

అంటే - వరంధామయ్య మాస్టారి మీద క్రిమినల్ కంప్లెయింట్!!!!... నవ్వొచ్చింది విశ్వానికి. అవునూ - మాస్టారి మీద క్రిమినల్ కేస్ - ఏమి టయ్యుంటుంది? ఎవడు పెట్టి ఉంటాడు?

"భగవాన్! మా మాస్టారి కేం కాకుండా చూడు!" ఇన్నేళ్ల తన ప్రాక్టీస్ లో భగవంతుడి సహాయం అర్థించింది ఎప్పుడూ లేదు! ఇదే మొదటిసారి!!
"డింగ్, డింగ్, డాంగ్" డోర్ బెల్ మళ్ళీ మోగటంతో విశ్వనాథ్ ఆలోచనలకి బ్రేక్ వడింది.

"కమిన్...."

తలుపు తెరిచే ఉండటంతో, విశ్వనాథ్ మాట పూర్తి కాకుండానే లోపలికి వచ్చేశా డా వ్యక్తి.

"ఎరా! నిన్న నీ కోసం క్లబ్ లో చాలా సేపు ఎదురుచూశాను. రాలేదేం?"

"వీలు కాలేదు కానీ, ఎవ రొచ్చారో చూడు" మాస్టారు చూపిస్తూ అన్నాడు విశ్వనాథ్.

"అరే... మన.... వరంధామయ్య మాస్టారు కదూ?"

"అవును - ఆయనే."

"నమస్కారం సార్! నేను గుర్తున్నానా?" ఆ వ్యక్తి మాస్టారు వలకరించాడు.

కాఫీ కప్పు టీపాయ్ మీద పెట్టూ, ఆ వచ్చిన వ్యక్తిని పరికించి చూశారు మాస్టారు!

గుర్తొచ్చింది దాయనకు! మస్తాన్... ఎప్పుడూ మంచినిళ్ల విశ్వంతో కూడా ఉండేవాడు. కాస్త అల్లరి చిల్లరగా రోడితనం చేస్తుండేవాడు. ఆనాటి వీళ్ల స్నేహం ఇంకా చెక్కుచెదరలేదన్న మాట!!

"నువ్వు మస్తాన్ వికి కదూ! ఎస్.ఐ. గారి అబ్బాయివి. మీ నాన్న గా రెలా ఉన్నారయ్?... భలే స్ట్రీక్ట్ గా ఉండేవాడే.. ఎం తయినా ఆ రోజులే వేరు... ఇంకా సర్వీసులో ఉన్నారా?"

"లేదు మాస్టారు! రిటైరైపోయారు...." మస్తాన్ ఇంకేదో చెప్పబోతుండగా గోడ గడియారం లోంచి మ్యూజిక్ వినిపించింది.

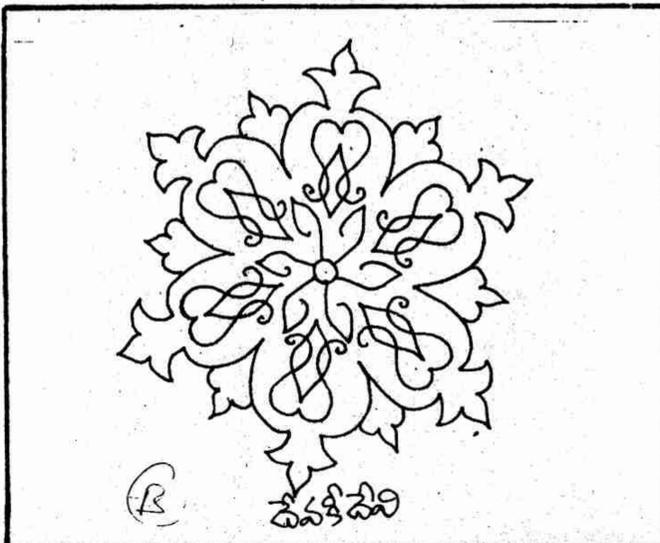
ముగ్గురూ అవ్యయత్నంగా గడియారం కేసి చూశారు. ఏడైంది!

"ఒరేయ్ మస్తాన్! నా కాఫీనుకు వెళ్లే టయమవుతోంది గానీ, ను వెళ్లి ఆ వక్క గదిలో కూర్చో! మాస్టారితో మాట్లాడాలి."

"ఉండనీ విశ్వం! మస్తాన్ వరాయి వాడేం కాదు..." విశ్వనాథ్ మాట్లాల్సి మధ్యలోనే ఆపేస్తూ అన్నారు మాస్టారు.

"సరే చెప్పండి మాస్టారు!... ఒరేయ్ రంగా! మరో మూడు కప్పుల స్ట్రాంగ్ కాఫీ వట్టారా!" విశ్వం అన్నాడు.

విశ్వనాథ్ కి కొంచెం అసహనంగా ఉంది. తనకి రోటీన్ గా వడే "హంగ్ వర్ పెగ్" వడలేదు. పైగా

తన కిష్టమైన రెండు పాట లింకా వినలేదు.

“మేరేనైనా సావన్ భాదో.”

“హమే తుమ్సె ప్యార్ కితనా...”

ఎంత చక్కటి పాటలు అవి. ఓ పెగ్గు నైస్గా “ఆన్ ది రాక్స్” చప్పరిస్తూ ఆ పాటలు వింటుంటే...

“సార్! కాఫీ.”

ఆలోచనలోంచి తేరుకుని కాఫీ తీసుకున్నాడు విశ్వనాథ్. మాస్టారు, మస్తాన్ కూడా చెరో కప్పు అందుకున్నారు.

“ఇప్పుడు చెప్పండి మాస్టారు!” వేడి వేడి కాఫీ సిప్ చేస్తూ అన్నాడు విశ్వనాథ్. “ఏమిటా నమస్య?”

“నాకు ముగ్గు రమ్మాయిలు! నీకు తెలుసుగా బాబూ! అప్పుడు నువ్వు చదువుకునే రోజుల్లో చిన్నపిల్లలు! అందులో పెద్దమ్మాయి పెళ్లి చేశాను బాబూ! మిగతా ఇద్దరూ చదువుకుంటున్నారు.”

కప్పులోని కాఫీ గడగడా తాగేసి మళ్లి చెప్పసాగారు మాస్టారు! ఆయన గొంతులో ‘భయం’ స్పష్టంగా తెలుస్తోంది.

“ఇప్పుడొచ్చిన నమస్య మా పెద్దల్లుడితోనే బాబూ! లక్షణమైన గవర్నమెంటుద్వేగం మానుకున్నాడు. ఎప్పుడూ తాగి చిల్లరమల్లర వెధవల్లో తిరుగుతుంటాడు. డబ్బు కోసం నన్ను వేధిస్తుంటాడు...”

“అమ్మాయిని బాగా చూసుకుంటాడా?” మాస్టారి మాటలకి అడ్డెస్తూ అడిగాడు విశ్వనాథ్. అతడిలోని ‘లాభూర్’ అలర్ట్ అయిపోయాడు.

“అదొక్కటే మా అదృష్టం బాబూ! ఇంతవరకూ అమ్మాయిని బాగానే చూసుకుంటున్నాడు. నన్నే... వేధిస్తాడు డబ్బు కోసం...”

“ఊ” ... తల వంకిస్తూ అన్నాడు విశ్వం. “కొంత వరకూ నయమే.”

“ఈ మధ్య నో అర్ధరాత్రి వేళప్పుడు తప్పతాగి, ఇద్దరు మనుమల్నేసుకుని ఇంటి కొచ్చాడు బాబూ! ఊరికే వాకిట్లో నిలబడి ఏదేదో అరుస్తుంటే, బాగుండదని, లోపలికి పిలిచి కూర్చోపెట్టాను - అర్థంతుగా ఓ పాతిక వేలు కావాలనీ, లేకపోతే తనివ్వవలసిన వాళ్లు తంతారనీ అన్నాడు.”

“తన్ను నివ్వాలింది...” మస్తాన్ ఇంకేదో అనబోతుండగా, విశ్వం అడ్డుకున్నాడు. “మీరు చెప్పండి మాస్టారు!”

“నా దగ్గరంత డబ్బు లే దన్నాను. పోనీ ఓ ప్రోనోటు తన పేర రాసివ్వమనీ, అది వాళ్లకి చూపించి వ్యస్తతానికి తప్పించుకుంటాననీ...”

“రాసిచ్చేశారా!?” మస్తాన్కి బి.పి. పెరిగి పోతోంది.

“రాసిచ్చే ఉంటారు. లేకపోతే మన దగ్గరి కెందుకొస్తారు? ఆ తరవాత కథ నేను చెప్తాను మాస్టారు! మరికొన్నాళ్లకి వచ్చి - తనివ్వవలసిన వాళ్లకి చూపించాలని - ఒకటో, రెండో పోస్ట్ డేటెడ్ చెక్స్ తీస్తాళ్లి ఉంటాడు మీ దగ్గర... అంతేనా మాస్టారు?”

“చూసినట్టు చెవుతున్నావ్! నీ కెలా తెల్పు బాబూ...”

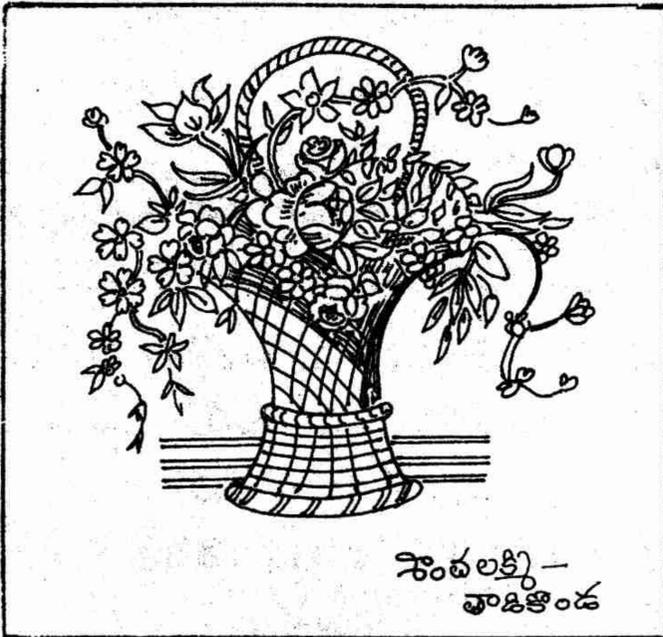
“అంతేకాదు..... ఇంకా చెప్పమంటారా!?” వాడు.. సారీ.. మీ అల్లుడు గారు.. ఆ చెక్స్ని బ్యాంక్లో ప్రెజెంట్ చేసి, అవి చెల్లకపోతే మీ మీద పోలీస్ కేస్ పెట్టాడు! ఆ నందర్పంగా మీరు బెయిల్ కోసం వచ్చారు! అంతేకదూ!!”

“అంతే బాబూ” అటూ, ఇటూ వచ్చారు చేస్తూ మాట్లాడుతున్న “మంచినిళ్ల విశ్వాన్ని” విన్యయంగా చూస్తూ అన్నారు వరంధామయ్య గారు.

“మాస్టారు! ఇప్పుడు రెండే రెండు మాగ్గాలు మన ముందున్నాయ్! నంబర్ వన్ - రాజీ, నంబర్ టూ - కేసు. రెండో దానికంటే మొదటిది - అంటే రాజీ అన్ని విధాలా క్షేమకరం” చెప్పటం ముగించి “ఏమంటారు?” అన్నట్టుగా చూశాడు విశ్వం.

“ఆ వ్యయతమూ అయిపోయింది బాబూ! కాళ్లా వేళ్లా వడ్డా వినిపించుకోలేదు. ఉన్నవళంగా పాతిక వేలు పోసే శక్తి నాలో లేదు. నెల కింత అంటే ఒప్పుకోడు...”

“వాడి బాబుని కూడా ఒప్పిస్తాం...” విశ్వనాథ్ని

చూసి ఆగిపోయాడు మస్తాన్!

“ఇంకో మూడేళ్ల సర్వీసుంది. రిటైరయ్యాక ఇచ్చేస్తాను. అప్పటికీ - ఇంకా ఇద్దరాడపిల్లలుంటారు...” చెప్పటం అయిపోయిందన్నట్టుగా చూసి - కండువాతో చెమట తుడుచుకున్నారు మాస్టారు.

మ్యూజికల్ వాల్ క్లాక్ మళ్లి మోగటంతో ముగ్గురూ కొంచెం కదిలారు. టయి మయిపోతోందే అన్నట్టుగా.

“మాస్టారు! పోనీ, మీ కభ్యంతరం లేకపోతే, ఆ పాతిక వేలు నేను నర్దుబాటు చేస్తాను. మీ అల్లుడి కిచ్చేయండి.. అహ... మీ కభ్యంతరం లేకపోతేనే!” మాస్టారి వ్యక్తిత్వం తెలిసిన విశ్వనాథ్కి, అంతకంటే గట్టిగా చెప్పి ధైర్యం లేకపోయింది. అందుకే మాస్టారు ఒప్పుకోరని తెలిసినా తన వ్యయతంగా అన్నాడు.

“వద్దు బాబూ! ఈ ముసలి ప్రాణం ఎప్పుడు ‘హరీ’ మంటుందో తెలీదు... నా భారం నీ మీదకి నెట్టటం సభ్యత కూడా కాదు. కాకపోతే ఫీజు లేకుండా ఈ కేసు చేసిపెట్టు. అదే వదివేలా -

పాతిక వేలు నాకు.... నీ ఋణం...”

“మాస్టారు!” సోఫాలోంచి ఒక్క ఉదుటున లేచి వెళ్లి మాస్టారి చేతులు వట్టుకున్నాడు విశ్వనాథ్. “అంత మాటనకండి - నా వ్యయతం చేస్తాను - కాకపోతే, ఈ చెక్ చెల్లకపోవటం కేసుల్లో శిక్షలు కూడా వేస్తున్నారీ మధ్య” చివరి మాటలు కాస్త గొణుగుతున్నట్టుగా అన్నాడు విశ్వం.

“మరి నే వెళ్లిరానా బాబూ!” లేచి నుంచుంటూ అన్నారు మాస్టారు.

“ఉండండి మాస్టారు” మాస్టారి చేతనే వారింది వని వాడితో అన్నాడు విశ్వం. “ఒరేయ్! రంగా! మన త్రౌవర్ని పిల్చి - మాస్టారి ఇంటి దగ్గర దిగబెట్టి రమ్మను.”

“బాబూ - అనవసరంగా...”

“ఈ విషయంలో నన్ను చిన్నబుచ్చుకండి మాస్టారు!” ఇక మాస్టారి మాట్లాడనివ్వ దల్చుకోలేదు విశ్వం.

“రేపు ఉదయం తొమ్మిదిన్నర కంఠా కారు మీ ఇంటి కొస్తుంది మాస్టారు! - కోర్టుకి మీరు నాతో పాటే వస్తారు.”

మాస్టారు వెళ్లిపోయారు.

“ఒరేయ్ మస్తాన్! అర్థంతుగా చెరో పెగ్గా సర్వే చెయ్యారా! అలాగే ఆ టిప్ కూడా ఆన్ చెయ్యి!... చూడు... నాకు మాత్రం “ఆన్ ది రాక్స్” గబగబా అన్నాడు విశ్వం.

మస్తాన్ టిప్ ఆన్ చేశాడు. “మేరేనైనా సావన్ - భాదో”... “మహాబాబూ”లోని పాట నన్నుగా వినిపిస్తోంది.

“ఆ దొంగ నాయాలాగిల్లి లేపేస్తే ఎలా ఉంటుందిరా?” విశ్వానికి గ్రాస్ అందిస్తూ అన్నాడు మస్తాన్. అంతకంటే తక్కువ లెవల్లో ఆలోచించటం అతనికి చేతకాదు.

“ఎవర్నిరా?”

“అదేరా! మన మాస్టారి మీద కేసు పెట్టినవాడ్ని.”

“ఒరేయ్! వాడు మన మాస్టారు గారి అల్లుడురా! కూతురి మొగుడు - ఆ ఒక్క అర్థత చాలు - వాడు బతికుండటానికి - ఇదే మరొకడూ, మరొకడూ అయితే - ఈ విశ్వం ‘విశ్వరూపాన్ని’ వ్యధర్పించి ఉండేవాడు కోర్టు లోపలా - బయటా కూడా.”

“అది సరే గానీ, నా కే సేమయిందిరా.” తనొచ్చిన వనిని గుర్తు చేశాడు మస్తాన్!

“నువ్వు సాక్షులని మానేజ్ చేసుకో! మిగతా కథ నేను నడిపిస్తాను... నువ్వు శాల్చిలు’ గల్లంతు చెయ్యటం - నేను నిన్ను కాపాడటం - ఎన్నోసారి ఇది?”

తన కిష్టమైన రెండు పాటలూ అయిపోవటంతో టిప్ ఆవు చేశాడు విశ్వనాథ్.

మ్యూజికల్ వాల్ క్లాక్ మళ్లి మ్రోగింది. తొమ్మిది అయిందన్నట్టుగా!

“ఒరేయ్ మస్తాన్! కారు రెడీ చెయ్యమని చెప్పారా! నేను అయిదు నిముషాల్లో స్నానం చేసి వస్తాను - బ్రేక్ ఫాస్ట్ అక్కడే హోటల్ “బసేరా”లో లాగించేద్దాం.” మస్తాన్ని వురమాయించి ఇంట్లోకి

వెళ్ళాడు విశ్వనాథ్.

***   ***   ***

దొదాపు రెండున్నర సంవత్సరాల తరువాత...
సికిందరాబాదు కోర్టు కాంపౌండ్ లో -
మెట్రోపాలిటన్ మేజిస్ట్రేట్ గారి కోర్టు హాల్లో -
వెలసిపోయిన గోడలూ, చేతులు విరిగిన
కుర్చీలూ, నడుములు విరిగిన బెంచీలూ, తిరగని
ప్యాన్లూ, తిరిగే జనాలూ.... "అన లిక్కడ నిజంగా
న్యాయం జరుగుతుందా" అనిపించే ఓ విధమైన
పిచ్చి వాతావరణం సౌకీగా...
మాస్టారి కేనూ, మస్తాన్ కేనూ జడ్జిమెంటు
కొచ్చినై.

"మస్తాన్ అనబడే ముద్దాయి మీద మోపబడిన
హత్యానేరం, ప్రాసిక్యూషన్ వారు తగు
సాక్ష్యాధారాలతో రుజువు చెయ్యలేకపోయిన
కారణంగా... ముద్దాయిని నిర్దోషిగా తీర్చునిస్తూ,
కేసు కొట్టేవేయటమైనది."

కళ్లలో విజయగర్వం తోణికినలాడుతుండగా,
సాక్షుల బాక్స్ లోంచి వస్తూనే విశ్వనాథ్ ని
అలింగనం చేసుకున్నాడు మస్తాన్.

ఇక మాస్టారి కేసులో -

"బాధ్యత గల ఉపాధ్యాయుడై ఉండి, భాతలో

తగు సాము లేకుండా చెక్కు లిచ్చి మోసానికి
పాల్పడ్డా రన్న అభియోగాన్ని ప్రాసిక్యూషన్ వారు
తగు సాక్ష్యాధారాలతో నిరూపించిన కారణంగా -
వరంధామయ్య అనబడే ఈ ముద్దాయికి ఐదు
వందల రూపాయల జరిమానా, మరియు మూడు
నెలల సాధారణ ఖైదు విధించడమైనది.."

ఎన్నో అబద్ధపు కేసుల్ని కోర్టులో గల్పించిన
విశ్వనాథ్, ఒక 'నిజమైన నిజాన్ని' కోర్టులో
నిరూపించలేకపోయిన క్షణ మది! ఎందరో
హంతకుల్ని కాపాడిన లాయర్ విశ్వనాథ్, ఒక
అమాయకుడిని కాపాడలేకపోయిన
దురదృష్టకరమైన ఘడియ అది!

ఇద్దరు కాన్స్టేబుళ్లు మాస్టారి వైపు
అడుగులేస్తున్నారు, వాళ్ల డ్యూటీలో భాగంగా!!

ఇ దంతా చూస్తున్న మస్తాన్ ఇంక
ఉండబట్టలేక బరస్ అయ్యాడు.

"ఘా నీయమ్మ!! ఈ దేశాన్ని ఎవడూ
కాపాడలేదా!! నే నారోజే చెప్పాను -
"నాయాలగార్ని లేపేద్దారా" అని - విన్నెదురా
నువ్వు - "మాస్టారు గారి అల్లుడు", "గాడిద
గుడ్డు" అని నన్ను అదుపు చేశావ్. చూత్రా ఇప్పు
డేమయిందే..."

తన చెక్కా వట్టుకుని ఊపేస్తూ

పొంతనలేకుండా మాట్లాడుతున్న మస్తాన్ కళ్లలోకి
చూశాడు విశ్వనాథ్.

మస్తాన్ ఎదుస్తున్నాడు.

చలించిపోయాడు విశ్వనాథ్.

ఇహ ఉండబట్టలేకపోయాడు.

"ఒరేయ్ దేవుడా! వూర్తిగా నీ మీద భారం
వేసి న్యాయాన్ని బ్రతికించమని కోరుకున్న
మొట్టమొదటి కేసురా ఇది!! అదీ - నా
మామూలు వద్దతిలో గనకపోయి ఉంటే - మా
మాస్టారి మీద ఈగ కూడా వాలనిచ్చే వాడ్ని
కాదురా! దుర్మార్గుడా!!"

గుండె గంతుకలోన కొట్టాడుతుండగా -
నిశ్శబ్దంగా రోదించాడు విశ్వనాథ్!! 'వన్ ఆఫ్ ది
బెస్ట్ లాయర్స్ ఆఫ్ ఏ.పీ.'

***   ***   ***

ఇక - మాస్టారింట్లో -

పిల్ల లిద్దర్ని కాలేజీలకి వంపించి తన భర్త
కేమీ అవకారం తలపెట్టొద్దని అర్థిస్తూ -
మడికట్టుకుని మరీ వూజు కువక్కమించింది
మాస్టారి భార్య!!

".... కలియుగే, ప్రథమ పాదే, జంబూ ద్వీపే,
భరతవర్షే, భరత ఖండే...."

సంక్రాంతి శుభాకాంక్షలతో

అందమే ఆభరణంగా భావించే అతివలకు ముఖంపైన, శరీరంపైన గల అనవసరమైన వెంట్రుకల బారినుండి విముక్తి పొందడం తరతరాల నుండి తీరని సమస్యగానే ఉండిపోయింది.... కాని....

ఇక మాత్రం కాదు

అనూస్ ఎలక్ట్రాలిసిస్ ఒక త్వరితమైన, సురక్షితమైన, సమర్థవంతమైన శాశ్వత పరిష్కారాన్ని అందిస్తోంది!

అనూస్ ఎలక్ట్రాలిసిస్ అత్యంత అధునాతనమైన ఇన్స్ట్రామెంట్స్ అమెరికా వారి కంప్యూటర్ సాంకేతిక పరిజ్ఞానంతో రూపొందినది.

అనూస్ ఎలక్ట్రాలిసిస్ లో 100 శాతం సురక్షితమైన నొప్పి కలిగించని నవీనమైన ఐ.బి. ప్రోబింగ్ (I.B. Probing) పద్ధతినే అనుసరిస్తారు.

అనూస్ లోని ప్రత్యేక శిక్షణ పొందిన ఎలక్ట్రాలిజిస్టులు ప్రతి స్త్రీ చర్మ లక్షణాలను కుణ్ణంగా పరిశీలించి, పరీక్షించి ప్రత్యేకమైన అభిమానంతో మీ సమస్యలు శాశ్వతంగా పరిష్కరిస్తారు.

అనూస్ ఎలక్ట్రాలిసిస్ లో వెంట్రుకలను పీకేవేయటం లేదా వివిధ రకాల లోపన్ను మందులు ఉపయోగించరు.

అత్యంత సమర్థవంతమైన ఎలక్ట్రాలిసిక్ పరికరాలతో వెంట్రుకలను మూలధాతువుతో సహా తొలగిస్తారు.

అనూస్ ఎలక్ట్రాలిసిస్ చర్మ కణాలకు ఏమాత్రం హాని కలిగించదు లేదా మచ్చలను ఏర్పరచదు. అనవసరమైన వెంట్రుకలను తొలగించి, కొత్త వెంట్రుకలు రాకుండా చేస్తుంది.

అనూస్ ఎలక్ట్రాలిసిస్ దీర్ఘ కాలికంగా ఆలోచిస్తే ఏటన్నింటికీ మించి ఖర్చువరంగా ఎంతో ఆదా అయిన, నరనమైన విధానం. వివిధ రకాల చర్మ సంరక్షక వద్దతులకు, అందానికి అవసరమైన ఉచిత సలహాలకు ఉదయం 10 గం||ల నుండి సాయంత్రం 6 గం||ల వరకు సంప్రదించండి.

Electrolysis & Skin Care Unit

3, గ్రౌండ్ ఫ్లోర్, లింగాపూర్ లాబిల్లే, అమృతా ఎస్టేట్స్, హిమాయత్ నగర్, హైదరాబాద్ - 29. Ph. 243999

మె అండ్ సో - అరివివో సమకావళి

Nihla/23192